

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **J. H.**, zast. Mgr. Michalem Miturou, advokátem, se sídlem Místecká 329/258, Ostrava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2019, č. j. MSK 4777/2019, sp. zn. DSH/1654/2019/JUR 067.1 V5 N, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 12. 2019, č. j. 22 A 23/2019 - 30,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 12. 2019, č. j. 22 A 23/2019 - 30, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Magistrát města Opavy, odbor dopravy (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 30. 11. 2018, č. j. MMOP 141632/2018, sp. zn. 19027/2018/DOPR/HoM, zamítl podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), námitky žalobce proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznamy učiněné ke dnům 12. 7. 2016, 4. 6. 2017, 16. 8. 2017, 10. 4. 2018 a 19. 9. 2018 v souvislosti s pravomocnými rozhodnutími o přestupcích potvrdil.

[2] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

II.

[3] Žalobce se bránil proti napadenému rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Ten v záhlaví označeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[4] Krajský soud nepřisvědčil závěru žalovaného, že všechny příkazové bloky, na jejichž podkladě došlo k záznamu bodů v registru řidičů, jsou ve vztahu k popisu skutků srozumitelné, čitelné a splňují požadavek dostatečné individualizace skutku. Příkazový blok ze dne 19. 9. 2018, č. C 1732880, série AC/2017, totiž podle krajského soudu neobsahuje konkrétní popis způsobu spáchání skutku, jak vyžaduje § 92 odst. 2 písm. e) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Pouhý odkaz (bez jakékoliv další specifikace jednání žalobce) na ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu obsažený v tomto příkazovém bloku nepostačuje, jelikož citované ustanovení v sobě zahrnuje alternativní možnosti spáchání přestupku, a to možnost při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Krajský soud na podporu svého závěru poukázal na obdobný případ posuzovaný Krajským soudem v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 26. 5. 2015, č. j. 15 A 103/2013 - 37.

[5] Krajský soud tedy uzavřel, že s ohledem na skutečnost, že příkazový blok neobsahuje všechny nutné náležitosti (trpí vadou nedostatečné individualizace skutku), není bezvadným podkladem pro záznam bodů do registru řidičů ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Napadené rozhodnutí je tudíž založeno na skutečnostech, které nemají oporu ve správním spise.

III.

[6] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) nyní proti napadenému rozsudku brojí kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Navrhuje jej zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[7] Stěžovatel nesouhlasí se závěrem krajského soudu, že jedno z podkladových rozhodnutí pro záznam bodů v registru řidičů, příkazový blok ze dne 19. 9. 2018, č. C 1732880, série AC/2017, není bezvadným podkladem pro záznam bodů, neboť trpí vadou nedostatečné individualizace skutku, spočívající v absenci popisu přestupkového jednání.

[8] Stěžovatel uznává, že v posuzovaném příkazovém bloku není uveden slovní popis skutku. Tato vada však podle něj nemá vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí ani na jeho způsobilost být podkladem pro záznam bodů, jelikož z obsahu bloku lze zcela nepochybně určit, jakým jednáním se žalobce dopustil přestupku, a tedy jaký počet bodů mu má být zaznamenán podle přílohy zákona o silničním provozu. V části určené pro popis skutku je v daném příkazovém bloku uvedeno, že „*dle 19. 9. 2018 v 13:40 hod řídil vozidlo RZ X na ulici Lidická v Klimkovicích a porušil § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb.*“ Podle citovaného ustanovení řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Posuzovaný příkazový blok tedy tím, že poukazuje na ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, označuje jediné nezaměnitelné jednání žalobce. Obsah uvedeného příkazového bloku tedy neumožňuje zaměnit žalobcovo jednání za jiné. Citované ustanovení přitom zcela odpovídá § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, na základě něžž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku.

pokračování

[9] Stěžovatel odmítá poukaz krajského soudu na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 5. 2015, č. j. 15 A 103/2013 – 37, neboť ten se týká odlišné situace. Krajský soud v Ústí nad Labem v něm posuzoval příkazový blok, v němž bylo přestupkové jednání popsáno odkazem na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Ten však na rozdíl od nyní posuzovaného § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona obsahuje několik různých povinností (řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, doprovodnými značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace), přičemž možná jednání podřaditelná pod porušení tohoto ustanovení jsou hodnocena různým počtem bodů, resp. nejsou vůbec bodově hodnocena. Nebylo-li tedy v daném případě jednání řidiče v příkazovém bloku blíže konkretizováno, nebylo možné dovodit, jaký počet bodů (resp. zda vůbec) má být řidiči na základě takového bloku zaznamenán. V nynější věci byl sice také v příkazovém bloku popis skutku definován pouze odkazem na zákonné ustanovení [§ 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu], ale toto ustanovení obsahuje pouze jedinou povinnost (zákaz), byť ji lze porušit různým způsobem provedení skutku. Z uvedeného důvodu nelze dospět k jinému výkladu, než že poruší-li řidič povinnost uvedenou v tomto ustanovení (bez ohledu na to, zda drží telefon nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, i bez ohledu na to, zda je drží v ruce či jiným způsobem), jde vždy o jednání, za něž se podle přílohy zákona o silničním provozu zaznamenají 2 body. Posuzovaný příkazový blok tedy podle stěžovatele představuje způsobilý podklad pro záznam bodů do registru řidičů.

[10] Stěžovatel svoji argumentaci podporuje i odkazem na rozsudek ze dne 8. 8. 2012, č. j. 7 As 124/2012 - 26, v němž Nejvyšší správní soud řešil případ obdobný tomu nyní projednávanému, kdy v pokutovém bloku bylo v kolonce pro popis skutku uvedeno kromě data a místa spáchání přestupku pouze „§6/1a“. Kasační soud zde uzavřel, že se jedná o zcela dostatečný popis skutku, neboť pod daným paragrafem, odstavcem a písmenem je v zákoně uvedena pouze jediná povinnost a přestupkové jednání uvedené v pokutovém bloku je tak nezaměnitelně identifikováno. Pokutový blok proto v uvedeném případě shledal jako způsobilý podklad pro záznam bodů.

[11] Nakonec stěžovatel upozorňuje také na rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, v němž Nejvyšší správní soud posuzoval situaci, kdy řidič porušil povinnost zastavit vozidlo na signál s červeným světlem. I v tomto případě dovodil, že pouhý odkaz na zákonné ustanovení v popisu skutku (spolu s uvedením místa a času) v pokutovém bloku postačuje.

IV.

[12] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti označuje napadený rozsudek za správný a dostatečně, přiléhavě a přesvědčivě odůvodněný. Navrhuje kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou.

[13] Žalobce předesílá, že podle § 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky je nezbytnou náležitostí příkazového bloku mimo jiné i přesný popis jednání, kterým pachatel porušil konkrétní povinnost stanovenou zákonem. Povinnost přesné identifikace přestupkového jednání je potvrzována i ustálenou judikaturou správních soudů (např. rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, nebo rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 21. 8. 2018, č. j. 50 A

44/2018 - 30). Krajský soud v napadeném rozsudku dospěl ke správnému závěru, že posuzovaný příkazový blok nelze považovat za náležitý podklad pro záznam bodů, neboť z něj nevyplývá, zda žalobce držel telefon či jiné záznamové zařízení nebo hovorové zařízení a zda tento držel v ruce nebo jiným způsobem. Takto neurčité rozhodnutí proto podle žalobce nemůže být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, resp. pro odebrání řidičského oprávnění.

[14] Odkazy stěžovatele na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2012, č. j. 7 As 124/2012 - 26, a ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, jsou podle žalobce nepřiléhavé, jelikož ani v jednom z nich kasační soud neposuzoval porušení povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Nejvyšší správní soud v nich sice uvedl, že v některých případech postačuje jako popis skutku uvést odkaz na porušení příslušného ustanovení zákona o silničním provozu, to je však možné pouze v situacích, kdy je z daného ustanovení zřejmé, že zde uvedená povinnost mohla být porušena pouze jedním způsobem (řidič neměl při jízdě zapnutý bezpečnostní pás, nezastavil při červené na semaforu). Porušení povinnosti obsažené v nyní posuzovaném § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu se však lze dopustit více způsoby. Krajský soud proto v napadeném rozsudku dospěl ke správnému závěru, že posuzovaný příkazový blok nepředstavuje způsobilý podklad pro zápis bodů do registru řidičů.

V.

[15] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[16] Kasační stížnost je důvodná.

[17] Spornou v nyní posuzované věci je otázka, zda příkazový blok ze dne 19. 9. 2018, č. 1732880, série AC/2017, obsahuje jednu ze zákonných náležitostí vyplývajících z § 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky, a to popis skutku, a představuje tak způsobilý podklad pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu.

[18] Krajský soud v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že posuzovaný příkazový blok trpí vadou nedostatečné individualizace skutku spočívající v absenci popisu přestupkového jednání, a tudíž takovým bezvadným podkladem pro záznam bodů v registru řidičů není.

[19] Stěžovatel má naopak za to, že příkazový blok vytýkanou vadou netrpí. Skutečnost, že v něm není uveden slovní popis skutku, ale pouze odkaz na jeho právní kvalifikaci, nemá vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí ani na jeho způsobilost být podkladem pro záznam bodů. Z příkazového bloku lze totiž zcela nepochybně určit, jakým jednáním se žalobce dopustil přestupku, a tedy jaký počet bodů mu má být zaznamenán registru řidičů podle přílohy zákona o silničním provozu.

[20] Nejvyšší správní soud z příkazového bloku ze dne 19. 9. 2018, č. 1732880, série AC/2017, ověřil, že je v něm uvedeno jméno žalobce, datum narození, adresa místa jeho

pokračování

trvalého pobytu (příčemž totožnost žalobce byla ověřena podle občanského průkazu a byl mu zkontrolován řidičský průkaz), popis skutku [ve znění: „*Dne 19. 9. 2018 v 13:40 hod řídil vozidlo RZ: X na ulici Lidická v Klimkovicích a porušil § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb.*“]. Z příkazového bloku je také zřejmé, že žalobci byla uložena pokuta 200 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, poučení o tom, že jeho podpisem se příkazový blok stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, dále pak datum, místo a podpisy žalobce a oprávněné úřední osoby (včetně jejího razítka).

[21] Podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, *řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.*

[22] Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.*

[23] Podle § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, *je-li příkazem na místě ukládána pokuta nebo peněžitá záruka za splnění povinnosti, obdrží obviněný příkazový blok. Podpisem příkazového bloku obviněným se příkaz na místě stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím. Nemůže-li obviněný peněžitou povinnost na místě splnit, vydá se mu příkazový blok na peněžitou povinnost na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení, o lhůtě splatnosti a o následcích nezaplacení.* Podle odstavce 2 písm. e) téhož ustanovení se v příkazovém bloku uvede *popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění.*

[24] Jak již správně uvedl krajský soud v napadeném rozsudku, příkazní řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavená na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém, neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. V praxi správní orgán zpravidla ve velice krátkém čase projedná pachatelův přestupek a uloží mu za něj přiměřenou sankci, pokud s tím pachatel přestupku souhlasí. Příkazového bloku je využíváno typicky při projednávání přestupků z oblasti dopravy a provozu na pozemních komunikacích, jako tomu bylo i v nyní posuzovaném případě.

[25] Nároky na obsahové náležitosti příkazového bloku jsou určovány popsanou povahou příkazního řízení a blíže byly specifikovány (tehdy ve vztahu k pokutovému bloku vydávanému v blokovém řízení) již v § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), podle něhož pověřené osoby *[n]a pokutových blocích vyznačí komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.* S účinností od 1. 7. 2017 byl zákon o přestupcích zrušen a nahrazen zákonem o odpovědnosti za přestupky, přičemž dosavadní blokové řízení bylo nahrazeno příkazním řízením, při kterém je příkaz vydáván na místě. Namísto pokutového bloku se vydává příkazový blok, mezi jehož obsahové náležitosti patří mimo jiné i *popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání* [§ 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky]. V případě předchozí i současné právní úpravy správního trestání platila, resp. platí, povinnost popsat skutek, v němž má přestupek spočívat, podobně jako je tomu

v oblasti soudního trestání, jehož principy se uplatní i pro oblast správního trestání (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007 - 135).

[26] Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, k obsahovým náležitostem pokutových bloků vyslovil, že „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. [...] Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují. [...] Dalším údajem na přestupkovém bloku je, že přestupek byl spáchán dne 22. 1. 2010 v 19.10 hod. v Karvině na tř. 17. listopadu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo.“

[27] Obdobně se ve vztahu k popisu přestupkového jednání pouhým odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu Nejvyšší správní soud vyjádřil také v rozsudku ze dne 8. 8. 2012, č. j. 7 As 124/2012 - 26. Ač se oba tyto rozsudky věnují náležitostem pokutových bloků před změnou právní úpravy dne 1. 7. 2017, jsou použitelné i v nynějším případě týkajícím se příkazového bloku, neboť požadavky na údaje v nich se nezměnily, nová právní úprava v zákoně o odpovědnosti za přestupky je pouze formuluje pregnantněji (viz citace výše v odst. [25]).

[28] Je tedy podstatné, a potvrzují to i závěry výše zmíněné judikatury, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v příkazovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním a současně nebude pochyb o jeho právní kvalifikaci. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů to nic nemění. V určitých případech se tudíž lze spokojit i s dostatečně konkrétním odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, jenž stanoví porušenou povinnost, který ve spojení s dalšími údaji skutek dostatečně konkrétně označí. Ke zpochybnění způsobilosti příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na příkazovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.

[29] Smyslem popisu skutku je totiž jeho nezaměnitelnost, která hraje významnou roli zejména z pohledu dodržení zásady *ne bis in idem* (nikdo nesmí být stíhán opětovně pro týž skutek), ale i z pohledu práva na obhajobu (je třeba, aby obviněný věděl, co je mu kladeno za vinu a aby se tak mohl dostatečně a účinně bránit). Z uvedeného důvodu i

pokračování

příkazové bloky, jakožto formulářové písemné vyhotovení rozhodnutí o přestupku, obsahují kolonku pod č. 5. označenou: „Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“.

[30] Jak již výše uvedeno, v nyní posuzovaném příkazovém bloku ze dne 19. 9. 2018, č. 1732880, série AC/2017, bylo konkrétně uvedeno, že žalobce „[d]ne 19. 9. 2018 v 13:40 hod řídil vozidlo RZ: X na ulici Lidická v Klimkovicích a porušil § 7/1c) z. č. 361/2000 Sb.“ Právní kvalifikace takto popsaného skutku pak byla shodně obsažena v kolonce č. 6 příkazového bloku tak, že se jedná o přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu. Podle něj se *[f]yzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.*

[31] Nejvyšší správní soud na rozdíl od krajského soudu neshledal, že by posuzovaný příkazový blok postrádal jednu ze základních náležitostí vyžadovanou § 92 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky, spočívající v popisu skutku, resp. že by v něm přestupkové jednání (popis skutku) nebylo dostatečně specifikováno a individualizováno. K samotnému popisu skutku sice oprávněné úřední osoby využily pouze odkazu na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, podle něhož *[ř]idič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení,* daly tím však jednoznačně najevo, že se žalobce jako řidič motorového vozidla dopustil konkrétního, individuálně popsaného jednání, které nemohlo být s jiným zaměněno. K naplnění skutkové podstaty daného přestupku by totiž došlo v každém případě držení (v ruce nebo jiným způsobem) určitého zařízení (telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení). Se žalobcem a krajským soudem tak sice lze souhlasit v tom, že oprávněné úřední osoby mohly přestupkové jednání formulovat vedle odkazu na zákonné ustanovení též jeho slovním popisem a blíže slovně uvést, jaké konkrétní zařízení žalobce držel a zda v ruce nebo jiným způsobem, přesto však v souzené věci s ohledem na povahu jednání, jímž mělo dojít k naplnění daného přestupku lze i jen prostý odkaz na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu bez uvedení tohoto slovního popisu skutku považovat za dostatečný k jeho individualizaci tak, aby ve výsledku nebyl zaměnitelný se skutkem jiným.

[32] Z příkazového bloku ze dne 19. 9. 2018, č. 1732880, série AC/2017, je totiž zcela zřejmé, komu, kdy a za jaký přestupek (viz § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky) byla pokuta v příkazním řízení uložena. Ač bylo vytýkané žalobcovo jednání (přestupkové jednání) popsáno pouze odkazem na porušení ustanovení právního předpisu [§ 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu] bez jeho konkrétního slovního popisu, neshledává Nejvyšší správní soud v této skutečnosti pochybení způsobující vadnost příkazového bloku pro nedostatečnou individualizaci přestupkového jednání. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu je totiž dostatečně konkrétní, zakotvující pouze jedinou povinnost, a to zjednodušeně řečeno povinnost řidiče při jízdě vozidlem nadržet (v ruce nebo jiným způsobem) zařízení (telefonní přístroj, hovorové nebo záznamové zařízení).

[33] Mnohost jednání, kterým by mohlo dojít k porušení této povinnosti, na niž v napadeném rozsudku poukazuje krajský soud, je přitom dána pouze vícero alternativami provedení, stále se však jedná o porušení jedné zákonné povinnosti. Z § 7 odst. 1 písm. c)

zákona o silničním provozu nevyplývá, že obsahuje vícero povinností, jejichž porušením dojde ke spáchání různých přestupků, jak tomu bylo v případě řešeném Krajským soudem v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 26. 5. 2015, č. j. 15 A 103/2013 - 37, jehož se dovolával krajský soud v napadeném rozsudku. Závěry uvedeného rozsudku nejsou v nyní posuzované věci přílehlivé. Krajský soud v Ústí nad Labem v citovaném případě sice posuzoval pokutový blok, v němž bylo přestupkové jednání taktéž popsáno pouze odkazem na určité zákonné ustanovení, konkrétně na § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Uvedené ustanovení však na rozdíl od § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, jenž byl použit v nynějším případě, obsahuje vymezení vícero různých povinností pro osoby účastníci se provozu na pozemních komunikacích (řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace), přičemž možná jednání podřaditelná pod porušení tohoto ustanovení byla hodnocena také různým počtem bodů, respektive některá nebyla bodově hodnocena vůbec. Je tedy zcela logické, že v uvedeném případě popis přestupkového jednání provedený pouhým odkazem na ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu (zakotvující více povinností) nemohl postačovat.

[34] Jak již výše uvedeno, nyní posuzovaný § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu obsahuje pouze jednu povinnost, tudíž specifikace přestupkového jednání (v souhrnu s dalšími údaji uvedenými v příkazovém bloku) v příkazovém bloku pouhým odkazem na toto ustanovení je dostatečná. Bez ohledu na to, jakým způsobem řidič při jízdě držel zařízení v uvedeném ustanovení označené, jde vždy o jednání, jež vykazuje znaky přestupku a podle přílohy zákona o silničním provozu se za ně zaznamenají 2 body v registru řidičů. Z uvedeného důvodu tedy nelze v posuzovaném případě dospět k závěru prezentovanému krajským soudem, že při absenci slovního popisu skutku a jen odkazem na uvedené ustanovení v příkazovém bloku nebylo specifikováno, kterého porušení povinnosti se žalobce dopustil a jaký přestupek spáchal (z vícero v úvahu přicházejících, jak tomu bylo v případě, jenž posuzoval Krajský soud v Českých Budějovicích).

[35] Ve vztahu k nyní posuzovanému příkazovému bloku Nejvyšší správní soud také zdůrazňuje, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v příkazním řízení podle § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky), což neučinil. Kasační soud připomíná, že je vždy věcí té které osoby, aby příkazový blok nepodepsala, pokud s ním není srozuměna. Žalobce posuzovaný příkazový blok podepsal, čímž s jeho obsahem vyjádřil souhlas; tím se příkazový blok stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím o přestupku. Žalobce tedy svým podpisem vyslovil souhlas jak s popisem skutku, tak s jeho právní kvalifikací.

[36] Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že v dané věci bylo, byť pouhým odkazem na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, ve spojení s dalšími údaji uvedenými na příkazovém bloku [místo (*na ulici Lidická v Klimkovicích*), čas (*dne 19. 9. 2018 v 13:40*)], právní kvalifikace skutku (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu)] vytýkané jednání popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se tak stalo a jak bylo toto jednání právně kvalifikováno.

pokračování

[37] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené neshledal příkazový blok ze dne 19. 9. 2018, č. 1732880, série AC/2017, nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, přestupkové jednání žalobce v něm byl dostatečně konkrétně a individualizovaně vymezeno. Krajský soud tedy v napadeném rozsudku dospěl k nesprávnému závěru, že posuzovaný příkazový blok trpí vadou nedostatečné individualizace skutku, spočívající v absenci popisu přestupkového jednání, a je proto nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu. Krajský soud tudíž pochybil, zrušil-li napadené rozhodnutí pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. z důvodu, že napadené rozhodnutí je založeno na skutečnostech, které nemají oporu ve správním spise.

[38] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. byl naplněn.

VI.

[39] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, a napadený rozsudek proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[40] V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Znovu tedy posoudí příkazový blok ze dne 19. 9. 2018, č. C 1732880, série AC/2017, z hlediska splnění zákonných náležitostí podle § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho způsobilosti být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřenými výše a poté opětovně posoudí zákonnost napadeného rozhodnutí.

[41] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu